

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván hűzők küldve:

Egy évre 5 ft — kr
 Hat hóra 2 ft 30 kr
 Három hóra 1 ft 25 kr

Előfizetési penzek postautalványokkal küldhetők.

Éves számok 12 kr-ával kaphatók
 a kiadóhivatalban

BARS.

HIRDETÉSEK.

Négyhasabos petit-sor egyszeri közlönyt 7 kr,
 kétszeriért 6 kr, többszöriért 5 kr fizetendő.

Relyegdíj minden egyes beiktatásért 30 fr

A nyilttérben:
 minden négyhasabos garmond sor díja 15 kr.

Velünk összekötésben levő hirdető-irodák, elő-
 fizetőink, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj-
 kedvezményben részesülnek.

HOZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KOZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.
 Kéziratok vissza nem adtának.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer,
 — vasárnap reggel. —

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba:
 (Takaré- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

HIVATALOS KÖZLEMÉNYEK.

3421 sz. Barsvármegye alispánjától.

Barsvármegye törvényhatóságának bizottsága m. évi 285. sz. a. kelt közgyűlési határozatában foglalt rendelkezése szerint f. évi március hó 28-án d. e. 10 órakor Aranyos-Maróthon a vármegye székházának nagytermében

évnegyedes rendes közgyűlést tartja, melyre Barsvármegye törvényhatósági bizottságának t. tagjai meghívatnak.

Ar.-Maróth, 1889. márcz. hó 17-én.
Máriássy István,
 alispán.

A tűzrendészet.

Minden elemi csapás ellen védelmet keresni és szerezni, a vagyonosodás egyik feltétele és a jólét előmozdítására szolgáló leghathatósabb tényező.

Sajnos, hogy az emberiség még nem juthatott odáig, hogy minden elemi csapás ellen a szükséges védelmet már feltalálta volna.

Nagyobb részben még úgy vagyunk, hogy bizony bármennyire igyekezünk is védelmet keresni valamely elemi csapás ellen: azt fel nem találhatjuk; s ha itt-ott mégis valami olyan védelem-féle fordul elő, az nem egészen olyan, hogy megvédjen a csapás ellen, hanem inkább pótlásra szorítokzik, hogy a csapás által szenvedett kárnehézségeit könnyebben elviselhessük.

Igy vagyunk egyebek közt a különféle biztosítások nemeivel, melyek nem a kárt hártják el tőlünk, hanem csak a kár helyett pótlást nyújtanak.

Vannak ugyan módok és eszközök, melyek arra céloznak, s azon feladatott tűzték ki maguk elé, hogy magát a kárt elháríthassák az emberek től, de még nem állnak azon a fokon, hogy igyekeztük mindenkor sikert is arathasson; azonban már a helyzetük és eljárásuknál fogva is sokkal és magasabban állanak azok fe-

lett, a melyek csak a kárnak pótlásával foglalkoznak.

Ilyenek a tűzoltó-egyesületek. Azon nemes cél, mely szeméik előtt lebeg, s mely az élet és vagyonnak megoltalmazásában a tűzvész ellen tette hívja erélyeket, munkájukat, éberségüket s ha kell, áldozatul életüket is: azok sorába tartozik, mely az emberiség háláját érdemli ki.

Örvendtes tanúsága ez az emberi művelődés haladásának, hogy ilyen önkéntes tűzoltó-egyesületek mindenfelé alakulnak, és hogy buzgó eljárásuknak, igyekeztöknek sikerült már számtalan esetben kitűzött nemes feladatukat a legkitűnőbb módon megoldani.

Örvendtes jelenség az reánk nézve, lévaiakra is, hogy ily önkéntes tűzoltó-egyesülettel rendelkezünk. Ne adja Isten, hogy működésükre s feláldozásukra szükségünk legyen; hanem ha Isten meglátogatna ilyenmü csapással — a mi távol legyen mindig tőlünk — bizonyos megnyugvást ad tűzoltóink azon eljárása, melynél fogva jobban és jobban igyekeznek naponként elvállalt kötelesegeik teljesítésére, hogy egészen védtelenül nem állunk, s hogy vannak oly buzgó s lelkes férfiak, kik őr állanak vagyonunk és életünk mellett.

Jól esik látunk, hogy teljes igyekeztüket arra fordítják, miszerint a képességet kitűzött feladatuk megoldására minél nagyobb mértékben megszerezhessék; jól esik kiemelni azt, hogy minden mozzanatot megragadnak tűzoltószereik szaporítására s tökéletesítésére, s hogy városi tűzrendészetünkkel egyetértve gondoskodnak a védelemnek minél hathatósabbá tételéről.

Mindezek mellett azonban nem hagyhatjuk észrevétel és megjegyzés nélkül azon tapasztalatunkat, hogy önkéntes tűzoltó-egyesületünk nem részesül mendeddig házi-uraink és háztulajdonosaink azon meleg pártolásában, melyet az úgy érdeke megkíván

s melyet derék tűzoltóink viselete egészén megérdemel.

Az egyesület tagjainak száma napról-napra növekedik; de még nincs azon stadiumban, melyben, tekintve házbirtokosaink számát, állani kellene s azért a mint szükséges, úgy méltányos és megkívánható is, hogy az egyesületnek minden házbirtokos tagja legyen; az a ki könnyebben teheti pénzzel, mint pártoló; az a ki korlátozva van ebben, személyi szolgálatok által, mint működő.

Mindnyájunk érdeke forog itt koczkán: ez érdeknek követelési joga van. S ha sorakozunk e téren képességeink és tehetségeink szerint, csak magunknak teszszük s hozzuk azon megnyugtató érzést, hogy nyugodtan járhatunk foglalkozásaink után, nyugodtan hajthassuk álomra fáradt tagjainkat!

Az ember s a mindenség.

— Irta Romváry Károly. —

Söt több elemet előbb ismertek fel más égi testek anyagában s csak utóbb bukkanak rá földünkön is. S e tény, hogy valamennyi égtest ugyanazon anyagból áll, szilárd alapot adott Herschel és Laplace elméletének, mely a mindenség keletkezését a legésszerűbben, a legfenségebben igyekezik megfajteni s mely elmélet valószínűsége mellett nagyban bizonyít az, hogy a természet alaptörvénye: a levés, fejlődés, haladás és megsemmisülés itt is érvényben marad s e törvény szilárdul áll, szemben a legparányibb ázalaggal, fel az emberig; szemben az egyénnel ép úgy, mint nagy nemzetekkel szemben s e törvénynek hódol maga a mindenség is! A tudomány ezen, eddig elért legmagasabb fokán világossá válik az is, hogy van valami, a mi örökké való, a mi felette áll a levés és enyészés törvényének — a mi e törvény oka és kutfeje.

És erről még jobban meg fogunk győződni, ha rövid vizlatban szeméink elé idézzük, a világ fejlődésének processusát.

Hogy az a megmérhetlen, óriási izzó gáztömeg miként tölté be a világűr, hogy e gáztömeg mily erő behatása alatt kezdett egy tengely körül forogni, e kérdésekre az

elme megfelelni nem tud. De tény az, hogy a chaos, melyet már az ókor népei hittek, izzó légnemű állapotban szórta vakító fényét a világűr éjjelére. Az égi testek nagy része még jelenleg is izzó gáz vagy izzó cseppfolyós állományu, mint azt szintén a szinkép elemző bizonyítja. E chaos pedig magában tartalmazta már mindazt, a mi millió évek folyamán meg volt születendő. Benne forrott a Kárpátok hatalmas hegyláncolata, mint holmi tüzes pára — a rómaiak nagy nemzete is ott gomolygott egy kis gáz alakjában, — a szerelmes ifjú és ideálja, nem tudom, hány milliárd példányban, szintén ott izott (bizonyára forróbban, mint később szívük) ez örülten forró tűz-zagyvalékban. De mit hozok fel ily kicsinyes példákat! — A sok bolygó, hold, álló csillag, a melyek számát nem lehet jelekkel leírni, s a melyek billió mértföldnyi távolban pislognak most földünk felé: mindmind együtt voltak a chaos ösméjében.

A forgás maga mechanikai tünemény s így újabb természeti törvények szülője. Egyik erő szüli a másikat. A forgás folytán fellépett a központ futó erő, vagyis a centrifugális erő, a mely a forgó test részecskéit a forgás tengelyétől mindinkább eltávolítani igyekszik s így egyes nagyobb gáztömegek külön válna, saját tengelyük és előbbeni eredeti forgás-tengelyük körül keringve, ismét kisebb és kisebb tömegű részekre szakadoztak, melyek a forgó mozgás behatása alatt mind gömb alakot vettek fel. Így támadtak a különböző naprendszer, melyek központja körül számos égi test kering, de a melyek maguk is végeznek forgást az ós-chaos tengelye: a világ-tengely körül. Beállhatott az az eshetőség is, hogy az elszakadt gáztömeg egy összefüggő gyűrűt képezett, mint az, például a Saturnus bolygónál látható.

No de most vizsgáljuk az ily izzó légnemű állapotban levő égi-test-egyen fejlődés menetét.

Könnyen látható, hogy ily nagy hőfoku gáztömegben, melyben még a granit elemei is légnemű állapotban vannak jelen, semmineműi szerves élet még csak nem is képzelhető. Az a nagy hőfoku chaosdarab, gyorsan forgó tűzgömb azonban folyton érintkezik a világ űrrel, e testetlen térrel, melynek léte vak sötétségben és dermedtő alacsony hőfokban nyilatkozik csupán. A nagy melegveszteség folytán a nehezebben illó anyagok megváltoztatják halmazállapotukat — cseppfolyósakká, majd még nagyobb hőmérsék csökkenés folytán szilárdakká válnak.

A magyarok istenére esküszünk, esküszünk:
 Hogy rabok többé nem leszünk! —

Petőfi e tüzes költeménye minden ajakról zengett oly lelkesedéssel, melyet azelőtt sohasem látott a magyar világ és a mely annál inkább vonzott, minél többszörösön zengett.

A szabadság, testvériség, egyenlőség eszméinek feltámadási híre a föld népét éppen a mezei munkában elfoglalva lepte meg, mely a százados nyomások és szolgáltság behatása alatt alig mert hitelt adni a híresztelők azon szavának és biztosításának: hogy szabad lett a föld; szabad a munka; nem kell többé robotba menni, nem kell dézsmát adni; — csak bámult a hihetetlen hírre, — s csak midőn látta, hogy a lelkesedéssel terjesztett hír magával ragadta a hatóságokat, a vármegyét, a szolgabírókat, a tisztartókat, ispánokat és a hajdukat, kik mind az ő teljhatalmu urai voltak: mely megindulással fogadta a hirt, imádszerű dicsőítéssel áldván Kossuth Lajost, kinek nevéhez drága örömkönyekkel fűzte felszabadulását a százados járom alól. . . .

A márcziusi napok előtt két politikai párt volt az országban; az ellenzéki, szabadelvű és a konzervatív-aulikus-udvaripárt. Azok az 1848-iki törvényekben befektetett szabad elvekért, — ezek a régi municipális alkotmányban foglalt előjogok fentartásáért küzdtek. Azoknak központjuk, gyűlőhelyük Pesten, a csak 1848-ban elnevezett „Ellenzéki kör“-ben, az

TÁRCSA.

A polgártárs.

Emlékezés az 1848-iki korszakról.

A szabadság szeretete az ember eredetével egykoru.

A szabadságról elmondhatni azt, a mit a híres római a tudományokról mondott: „E tanulmányok az ifjúságot nevelik, ápolják; az öregséget örvendeztetik; a szerencsét ékesítik, a balsorsban menedéket és örömet nyújtanak; gyönyörködtetnek otthon; nem akadályoznak künn; velünk északáznak, velünk gazdálkodnak, velünk utaznak, velünk pihennek.“

S bár a szabadság utáni vágy kiolt-hatatlan, mégis vannak idők, midőn alig ad valami életjelt mazaról, mintegy álomba merülve, szendereg az emberek kebelében, de talán csak azért, hogy csordultig megtelvény az emberi kebel: annál erősebben s hathatósabbán nyilatkozhatssék.

Ilyen nyilvánulásai voltak a szabadságnak az 1848-iki korszakban, nemcsak Magyarországon, hanem egész Európában s s a művelt világban.

A napoleoni francia háboruk után a hatalmak mesterségesen és erőszakosan eloltották, elfojtották a szabadság utáni vágyat, mely egész 1848-ig mint a hamuban elrejtett parázs szendergött az emberek szívében; de ki nem kelt s csak a kedvező szélre várt, hogy lángba borítson mindent maga körül; e fuvó szél Párizsban

az ugynevezett „reform lakomákban“, Lamartine vezérlete alatt, mely lakomákon az emberi jogok kiszélesbítését követelték, viharrá nőtt február 28-án s lángba borította Egész Európát. Ezen lakomákról írta Pesten egy magyar Martialis eme jellemzetes s az embereket ébresztő epigrammát:

Hajdan önérettel mondták kaczagá-nyos apáink:
 Jettünk és vittünk: a haza védve vala;
 Most is önérettel mondhatjuk egy-egy betű hiján:
 Ettünk és ittünk: a haza szépen elült! —

A párizsi februári forradalom híre, mely Lajos-Fülöp trónját elsöpörte és dacozára, hogy Guizot miniszterelnöknek nagy többsége volt a kamarában s Lajos-Fülöp királyt a győzelemmel kecségtette, Guizot is magával ragadta, nagyon gyorsan terjedt el a világ minden részeiben; gyorsan jött hozzánk is Pozsonyba, hol az országgyűlés ülésezett; és Pestre, hol a kedélyek a mult évi izgatott választások óta, — mikor Kossuth Lajos választott követé, — annál nagyobb mérvet öltöttek, hogy Kossuthnak felírta a királyhoz az országgyűlésen egy szó többséggel megbukott.

A párizsi forradalom híre olaj volt a háborgó, égő kedélyekre: forradalmi láz fogta el az embereket úgy Pesten, mint az

egész országban mindenütt. A fiatalság úgy Pestről, mint Pozsonyból a szélrözsza minden irányában — eltelve a szabadság eszméitől s lelkesedéstől — hordta szét az egész országba s annak minden részeibe.

Nem volt ugyan ez időben Magyarországon sem telegraf, sem telefon, csak egy darabka vasut Vácraól Pestig s imen félígméddig Szolnokig a Tiszáig; de azért a hír gyorsabban repült, mintsem azt hinni lehetne; bebizonyítván most is a régiek azon hitét és mondását, hogy a hír leggyorsabb szárnyakon száll.

A hírfutárok rendszerint az országgyűlési ifjak valának s általában minden rendű és rangu fiatalság.

Városunkba, Lévára, a párizsi és pesti mozgalmakról a hirt első sorban Rácz Lipót, Szabó Endre, Mácsay Mihály, Kelecsényi Pál hozták és terjesztették; az előbbieket, mint országgyűlési jurátus ifjak; ez utóbbi Pozsonyból, mint benevolus auditor, térvén haza Nyitraira, onnan barsi birtokára, ő volt a nyitrai népmozgalmaknak kiváló vezére.

A márczius 15-iki pesti mozgalmak híre leirhatatlan lelkesedéssel fogadtatott Léván, valamint mindenütt a vidéken; mint az ár terjedt a nemzeti kokárda és a szélesebb karimájú, alacsony nemzeti kalap, mely Kossuth nevet nyert. A

„Talpra magyar, hi a haza;
 Itt az idő, most vagy soha;
 Rabok legyünk vagy szabadok,
 Ez a kérdés, válaszlatok.

Tisztelettel kérjük azon t. cz. előfizetőinket kiknek előfizetésük lejárt, hogy előfizetésük megújítása, illetőleg hátrálékai beküldése iránt intézkedni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében akadályok merüljenek fel. Vidéki előfizetőink részére póstautelezényt mellékelünk.

Gyászhir. A legőszintébb fájdalommal vettük a leverő hirt, hogy C s e k e y Flórisné, szül. S z i l a s s y Gabriella uróné, e hó 15-én hosszas szenvedés után, életének 46-ik, boldog házasságának 18 évében elhunyt Léván. A boldogult urnőnek életéhez szakadatlan láncolatként fűződik azon sok jótétemény, melyeket kegyes és jó szíve a szegényekkel és árvákkal gyakorolt. Jótékony keze sehol és soha sem hiányzott ott, hol a szegények segítélyezéséről s az árvák gyámolításáról volt szó. Halála igen nagy körben keltett mély részvétet. Temezésén, — mely e hó 20-án d. u. 4 órakor ment végbe, — a gyászoló rokonságon kívül sok tisztelője és nagyszámu közönség vette körül koszorúkkal gazdagon megrakott ravatalt. A szegények és árvák Istene adjon csendes nyugalmat porainak s áldott legyen emlékezete! — A szomorú esetről a következő gyászjelentést vettük: „Csekey Flóris fájdalommal szívevel jelenti a maga, valamint sógorai: Szilassy Caesar, Béla és Károly nevében, forrón szeretett nejje, illetve testvérük: Csekey Flórisné, szül. Szilassy Gabriellának, folyó évi márczius hó 19-én reggeli 7 órakor, hosszas szenvedés után, életének 46-ik, boldog házasságának 18. évében történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei folyó hó 20-án délután 4 órakor fognak a helybeli római kath. sir kertben örök nyugalomra tétetni, az engesztelő szent-misé-áldozat pedig 21-én, reggeli 8 órakor a helybeli római kath. templomban az Urnak bemutatotni. Léván, 1889. márczius hó 19-én. Aldás és béke porai!”

A lévai takarékos és hitelintézet évi közgyűlése f. hó 12-én tartotta meg. — Ör vendetes jelenség, hogy e társulat — XVI ik évi üzletét tartalétkökejének és évi nyereségének gyarapításával zárta le; ez idő szerint: 100,000 ft alap- s közel 30,000 ft egyéb tőkével rendelkezik. Múlt évi bevételi forgalma volt a társulatnak 1.101,521 ft 83 kr, múlt évi nyeresége 22,013 ft 32 kr, melyből dividendaként 12 friot, jótékony célra pedig alapszabályai értelmében 576 ft 48 kr ad.

A lövészegylet táncestélye, miként a már szétküldött meghívók jelzik, e hó 30-án szombaton fog megtartatni, a rendező-bizottság már lázas tevékenységet fejt ki, hogy a farsangi időnyeken ezen elhalasztott elite-estélye jól sikerüljön, különösen díszes táncrendek fognak kedves meglepetést képezni a tánczólo hölgyközönségnek, s hogy az estélynek ezen csinos jelvénye minél sürűbben legyen beirva a foglalkozó tánczosok neveivel — arról gondoskodni fog a következő meghívóba foglalt rendező bizottság: Meghívó. A lévai m. k. honvéd-

szemek előtt jövő jobblétének, felvirágzásának s dícsőségének ama verőfényes napja, melynek világánál munkája, szorgalma, igyekezete által magát a magyar nemzeti szellem s kultura védbástyájául sorakoztathatja a haza nagyságát előidőzendő nagy nemzeti munkában s haladásban.

Fővárosi levelező.
Az új szabadság napjának megünneplése városunkban 1848. évi marc. hó 30-án történt, a város évkönyveiben erről — egyebek között — következők vannak feljegyezve:

„Szabadság, jogegyenlőség és felebaráti szeretet!
Barsvármegye részéről folyó 1848. évi marc. 27-ikén Ar-Mároth mezővárosában tartott renékivüli közgyűléséből érkezett szabadság, és jogegyenlőségi törvények javaslata közzététel végett Rainprecht Ignác választmány ur elnöklete alatt kiküldött választmány marc. 29-én estveli órákban kabellünkbe érkezék, kit lelkes polgártársaink nagyobb és kisebb — szám szerint: tíz zászló-lobogókkal, mindannyi szabadság kedvező jelekkel, égő szövétének mellett örömszenével fogadtak. — Következő nap vagyis marc. 30-án lévén városunkra nézve azon nap — melynek hajnalával — az a fölött látszó boru eloszolni kezd; ugyanis e napon a tisztelt választmányi elnök a szabadsági törvények tartalmát — város háza előtt, a szabad ég alatt nyilván felolvastva, hozzáadván mindazonáltal azon észrevételét, hogy ezen felolvasott törvényezikkek öfelsége által még csakugyan szentesítve nincsenek, mindazáltal rövid idő alatt szentesítendők lesznek és életbelépni fognak; azon időtől mindenkori a szabadság édes gyümölcsét élvezendi. — Ezen örvendetes hírrel megtelve minden polgár kebele, a napot, mint a szabadság első napját, vígadva megünneplé-

Másnap a parlamenti gyűlésen tömegesen megjelentek a kormánypárti képviselők, de hallgattak s fokonként kezdett működni az apadó raktárt újból megtölteni határozta el s a hiányzó czikket újból bevasárlásával Pigler István ipartársulati jegyzőt meg is bizta; ezen intézkedés teljesen meg fogja nyugtatni mindazokat, kik az iparosok ügye, bajai iránt éreznek.

Legyőzött az ellenzék által intézett vádak erkölcsi súlyának hatása. Fehérvári arczáról eltűnt az örökös gunymosoly, Tisza maga is ideges volt. Azt mindenki belátta, hogy az eset méltó felháborodást kelt nemcsak Magyarországon, hanem még külföldön is. És mindez miért? Egy néhány elejtett szóért. A fiatal ember véletlenül ugyanis azt szalasztotta ki száján, hogy majd Tiszának is rendezünk tüntetést, de fagygyertyával. És ezért háborodtak fel annyira azok a képviselők, kik élvakulva szvendélyeikről tetlegességre ragadtatták magukat egy védtelen fiatal ember ellen.

Az eset roppant felháborodást idézett elő az ifjusági körökben és megbotránkozásuknak nyíltan adtak kifejezést. Ma már ismét örízük az utczákat, az őráratokat ismét szaporítják és ismét ott állunk, a hol voltunk a februári napokban. A kormánypárt megint csak a maga többségére hivatkozik, az ellenzék pedig megint csak a nemzetre. Hogy mi lesz mindennek a következménye, azt csak a jó Isten tudja.

Nem tudom milyen véleménnyel lehetett felőlünk Milán, a szerb exkirály, ki éppen Budapesten időzött. Talán azért is nem időzött tovább nálunk. A 6 órakor tartott udvari ebéd után még az nap f. hó 19-én Bécsbe utazott, magával vivén azon kellemes, szives fogadtatás emlékeit, melyekben öfelsége részéről részcsült.

Az a politika, mely Milán királyt a lemondásra kényszerítette, most Károly román király körül terjeszti hálóját szálaít Mann hadügyminiszter személyében, ki egy törvényjavaslata belevitte, hogy: „béke idején az ostromállapot királyi decretummal rendeltetik el.“ Ez által éppen Milán lemondása idejében bizalmatlanságot akart támasztani a király személye ellen.

Hanem annál nagyobb bizalommal viseltetnek a francziák most Boulanger iránt a híres toursi beszéd után, mely daczára annak, hogy az összes köztársasági lapok elítélték, a nép osztatlan tetszésével találkozott. És most úgy látszik, hogy Boulanger felülkerelkedik, hanem azt mondja egy magyar költő, hogy: „Fortuna székerén okosan ülj.“ Mert ha Boulanger kipottyann, akkor ugyan kapaszkodhatik a saraglyába.

Fővárosi levelező.

Az új szabadság napjának megünneplése városunkban 1848. évi marc. hó 30-án történt, a város évkönyveiben erről — egyebek között — következők vannak feljegyezve:

„Szabadság, jogegyenlőség és felebaráti szeretet!
Barsvármegye részéről folyó 1848. évi marc. 27-ikén Ar-Mároth mezővárosában tartott renékivüli közgyűléséből érkezett szabadság, és jogegyenlőségi törvények javaslata közzététel végett Rainprecht Ignác választmány ur elnöklete alatt kiküldött választmány marc. 29-én estveli órákban kabellünkbe érkezék, kit lelkes polgártársaink nagyobb és kisebb — szám szerint: tíz zászló-lobogókkal, mindannyi szabadság kedvező jelekkel, égő szövétének mellett örömszenével fogadtak. — Következő nap vagyis marc. 30-án lévén városunkra nézve azon nap — melynek hajnalával — az a fölött látszó boru eloszolni kezd; ugyanis e napon a tisztelt választmányi elnök a szabadsági törvények tartalmát — város háza előtt, a szabad ég alatt nyilván felolvastva, hozzáadván mindazonáltal azon észrevételét, hogy ezen felolvasott törvényezikkek öfelsége által még csakugyan szentesítve nincsenek, mindazáltal rövid idő alatt szentesítendők lesznek és életbelépni fognak; azon időtől mindenkori a szabadság édes gyümölcsét élvezendi. — Ezen örvendetes hírrel megtelve minden polgár kebele, a napot, mint a szabadság első napját, vígadva megünneplé-

Másnap a parlamenti gyűlésen tömegesen megjelentek a kormánypárti képviselők, de hallgattak s fokonként kezdett működni az apadó raktárt újból megtölteni határozta el s a hiányzó czikket újból bevasárlásával Pigler István ipartársulati jegyzőt meg is bizta; ezen intézkedés teljesen meg fogja nyugtatni mindazokat, kik az iparosok ügye, bajai iránt éreznek.

Legyőzött az ellenzék által intézett vádak erkölcsi súlyának hatása. Fehérvári arczáról eltűnt az örökös gunymosoly, Tisza maga is ideges volt. Azt mindenki belátta, hogy az eset méltó felháborodást kelt nemcsak Magyarországon, hanem még külföldön is. És mindez miért? Egy néhány elejtett szóért. A fiatal ember véletlenül ugyanis azt szalasztotta ki száján, hogy majd Tiszának is rendezünk tüntetést, de fagygyertyával. És ezért háborodtak fel annyira azok a képviselők, kik élvakulva szvendélyeikről tetlegességre ragadtatták magukat egy védtelen fiatal ember ellen.

Legyőzött az ellenzék által intézett vádak erkölcsi súlyának hatása. Fehérvári arczáról eltűnt az örökös gunymosoly, Tisza maga is ideges volt. Azt mindenki belátta, hogy az eset méltó felháborodást kelt nemcsak Magyarországon, hanem még külföldön is. És mindez miért? Egy néhány elejtett szóért. A fiatal ember véletlenül ugyanis azt szalasztotta ki száján, hogy majd Tiszának is rendezünk tüntetést, de fagygyertyával. És ezért háborodtak fel annyira azok a képviselők, kik élvakulva szvendélyeikről tetlegességre ragadtatták magukat egy védtelen fiatal ember ellen.

Az eset roppant felháborodást idézett elő az ifjusági körökben és megbotránkozásuknak nyíltan adtak kifejezést. Ma már ismét örízük az utczákat, az őráratokat ismét szaporítják és ismét ott állunk, a hol voltunk a februári napokban. A kormánypárt megint csak a maga többségére hivatkozik, az ellenzék pedig megint csak a nemzetre. Hogy mi lesz mindennek a következménye, azt csak a jó Isten tudja.

Nem tudom milyen véleménnyel lehetett felőlünk Milán, a szerb exkirály, ki éppen Budapesten időzött. Talán azért is nem időzött tovább nálunk. A 6 órakor tartott udvari ebéd után még az nap f. hó 19-én Bécsbe utazott, magával vivén azon kellemes, szives fogadtatás emlékeit, melyekben öfelsége részéről részcsült.

Az a politika, mely Milán királyt a lemondásra kényszerítette, most Károly román király körül terjeszti hálóját szálaít Mann hadügyminiszter személyében, ki egy törvényjavaslata belevitte, hogy: „béke idején az ostromállapot királyi decretummal rendeltetik el.“ Ez által éppen Milán lemondása idejében bizalmatlanságot akart támasztani a király személye ellen.

Hanem annál nagyobb bizalommal viseltetnek a francziák most Boulanger iránt a híres toursi beszéd után, mely daczára annak, hogy az összes köztársasági lapok elítélték, a nép osztatlan tetszésével találkozott. És most úgy látszik, hogy Boulanger felülkerelkedik, hanem azt mondja egy magyar költő, hogy: „Fortuna székerén okosan ülj.“ Mert ha Boulanger kipottyann, akkor ugyan kapaszkodhatik a saraglyába.

Fővárosi levelező.

Az új szabadság napjának megünneplése városunkban 1848. évi marc. hó 30-án történt, a város évkönyveiben erről — egyebek között — következők vannak feljegyezve:

„Szabadság, jogegyenlőség és felebaráti szeretet!
Barsvármegye részéről folyó 1848. évi marc. 27-ikén Ar-Mároth mezővárosában tartott renékivüli közgyűléséből érkezett szabadság, és jogegyenlőségi törvények javaslata közzététel végett Rainprecht Ignác választmány ur elnöklete alatt kiküldött választmány marc. 29-én estveli órákban kabellünkbe érkezék, kit lelkes polgártársaink nagyobb és kisebb — szám szerint: tíz zászló-lobogókkal, mindannyi szabadság kedvező jelekkel, égő szövétének mellett örömszenével fogadtak. — Következő nap vagyis marc. 30-án lévén városunkra nézve azon nap — melynek hajnalával — az a fölött látszó boru eloszolni kezd; ugyanis e napon a tisztelt választmányi elnök a szabadsági törvények tartalmát — város háza előtt, a szabad ég alatt nyilván felolvastva, hozzáadván mindazonáltal azon észrevételét, hogy ezen felolvasott törvényezikkek öfelsége által még csakugyan szentesítve nincsenek, mindazáltal rövid idő alatt szentesítendők lesznek és életbelépni fognak; azon időtől mindenkori a szabadság édes gyümölcsét élvezendi. — Ezen örvendetes hírrel megtelve minden polgár kebele, a napot, mint a szabadság első napját, vígadva megünneplé-

Másnap a parlamenti gyűlésen tömegesen megjelentek a kormánypárti képviselők, de hallgattak s fokonként kezdett működni az apadó raktárt újból megtölteni határozta el s a hiányzó czikket újból bevasárlásával Pigler István ipartársulati jegyzőt meg is bizta; ezen intézkedés teljesen meg fogja nyugtatni mindazokat, kik az iparosok ügye, bajai iránt éreznek.

Legyőzött az ellenzék által intézett vádak erkölcsi súlyának hatása. Fehérvári arczáról eltűnt az örökös gunymosoly, Tisza maga is ideges volt. Azt mindenki belátta, hogy az eset méltó felháborodást kelt nemcsak Magyarországon, hanem még külföldön is. És mindez miért? Egy néhány elejtett szóért. A fiatal ember véletlenül ugyanis azt szalasztotta ki száján, hogy majd Tiszának is rendezünk tüntetést, de fagygyertyával. És ezért háborodtak fel annyira azok a képviselők, kik élvakulva szvendélyeikről tetlegességre ragadtatták magukat egy védtelen fiatal ember ellen.

Végre képződik az égi testekben egy cseppfolyós, természetesen izzócepfolós mag, a melyre lassankint egy szilárd réteg illepedik. A vékony szilárd réteget azonban a belső gázfejlődések áttörék, e vegyi bomlások folytán hőmérsék emelkedések ismét megelővást, mint a forró víz a beléje dobott jégdarabot. — Az ily égi testek élők csecsemő korukat. S láthatunk is számos, vöröses, majd zöldes fényben, nyugtalan villogással tündöklő csillagot — ezek vannak a forradalmak e korszakában.

Természetesen emberi képzélet nem bírja megkülöztölni sem vázolni ama hatalmas, valóban pokoli küzdelmet, melyet az égi testek e fejlődő korszakában vívnak a természet erői millió, apró fénypontnak látott csillagon.

A haladás mikéntje.

Ma napság, mint a haladás korszakában, bármily téren — különösen ily kis városban — a közönségnek is legnagyobb örömeire szolgál az, ha az ipareszmék üdvös intézményeket hoznak létre.

Egy ily üdvös eszmével foglalkozott — már több éven át — a lévai eszmadia ipartársulat előjárósága és annak érdemes tagjai, — addig-addig, hogy ez üdvös eszmét megvalósították.

Ezen üdvös eszme egy nyers-anyag-raktár (börneműek) berendezését tüzte ki célul, hogy ezáltal az iparban haladást — és az ipartársulat tagjainak az olesóbb és jobb minőségű anyag beszerzését — biztosítsa; valamint, hogy az ipartársulat alapszabályainak 2-ik §-a 4-ik pontjában foglaltaknak a gyakorlatban is érvényt szerezessen: közgyűlésén határozatilag kimondotta, hogy egy ezer frtnyi összegben tagjai számára nyers-anyag-raktár rendeztesék be.

A nyers-anyag-raktár ezeltől 1 hónapjal lett a tagok rendelkezésére bocsájva és a legjobb minőségű bőrt 5—6 frttal; a sapszli (sarok) bőrt fele áron vásárolhatták aránylag ahhoz, mint azt ezeltől a bőrkereskedőnél fizették; csak hogy a bőrkereskedők is föltalálták magukat és ők is lejjebb szálltak a bőrakkal; még pedig alkalmazkodtak az ipartársulat nyers-anyag-raktári árákhoz; sőt némít még olesóbban is adtak, mint pld. a sapszli (sarok) bőrnek klját ez eltől 18, 20, 22 kr-jával árusították; mint-hogy a nyers-anyag-raktárban 11 kr-jával lett a tagoknak elárúsítva, a bőrkereskedők, — hogy a vevőiket megtarthassák, oda édesgessék, s esetleg a nyers-anyag-raktárt megbuktathassák, — egy krajczárral olesóbban, azaz 10 kr-jával árusították most.

Mily nagyagi előnyt teremtett az ipartársaság raktárának felállításával a társulat tagjai számára, azt bizonyítgatni nem tartom szükségesnek; a 80—100%-os megtakarítás, melyet a nyersárak beszerzésével elég fényesen bizonyít.

De erről tesz tanuságot f. hó 10-én az ipartársulatnak megtartott gyűlése, mely

akkori uri-utczára, most „Koronaherceg utczában, Laffert-féle sarokházban volt.

Ezeknek szintén Pesten, a belvárosban volt a központjuk a maglódi Liphay Sándor által állított, úgynevezett „Gyűlésházban.“

Ez utóbbiakat, vagyis konzervatíveket most is ismeretes néven: pecsovicsoknak nevezték.

Azokat, vagyis a szabadelvűeket Kubinszky névvel szerették volna gunyosan elkeresztelni a konzervatívek, — de annyira dugába dült tervök, hogy még akkor sem, midőn mindkét párt tevékeny részt vett a közéletben, nem bírták a világgal megismertetni, ma napság pedig még csak hírből sem ismeri az utókor, habár Kubinszky a szabadelvű párthoz tartozott, de nem traktált.

Pecsovics gazdasízt volt Tolnavármegyében, ki urának — konzervatív-anlikus lévén ez, — kontójára vendégelte és csábítgatta az ura politikai pártjára a politikai személyeket, különösen az ifjuságot, ezt azonban odaterelni a legnagyobb luculusi traktákkal sem sikerült, mert az ifjuság általában, — a mi természetes is az ifju hévnél fogva, — mindenütt és mindig a szabadelvű eszmékért rajongott, az öregebbek közül azonban számosan lakmároztak Pecsovics asztalánál és csatlakoztak urának konzervatív elveibez; mindezeket tehát Kosztgéberjük után pecsovicsoknak keresztelték el s ez rajtuk száradt mindörökre!

A Liphay által alapított „Gyűlde,“ konzervatívek köre, az által is csábítgatta tagjait, hogy a körbe való bejárást soknak — kik a fizetésre elég erővel nem rendelkeztek, — díj nélkül is megengedte; ez a kedvezmény az ellenzékieknek nem dívott, — ennek ellenében a gyűldében kü-

lönösen az ifjak ingyenes ebédben is részesítettek, a mi sok komikus helyzetet is produkált; így egyebek között előidézte Vörösmarty Föti-dalának nagyon kapóssá vált travesztálását, ennek ezen strófáját:

A legelső magyar ember a király;
Érte minden honfi karja készen áll!
Ekként deklamáltak mindenfelé:

A legelső magyar turó Liphay,
Nyitvák neki gyomrainknak ajtái, —
mely amint lelkesítette az ellenzékiet, úgy boszantotta s ütze a konzervatíveket; nem csoda, hogy amazok mindig szaporodtak számban, emezek pedig fogyatkoztak, kivált midőn Petöfi a „Gyűlésházhoz“ ezimű költeményében lángostorral korbácsolta az ifjuságot: . . .

Szégyen gyalázat: hát az oroszlán rókák fészékbe tér! . . .

Silány rongyot, hogy cserélhettetek,
A haza szentséges zászlójáért . . .

Nem jó idők. A féreg eddig csak a vén fákat rága meg.

Ti fiatalok vagytok: a férgek már is belétek hulltanak.

A férges fát mi varja? Rothadás! ti hát rothadtok!

Minket levágnak, . . . tűzre tesznek tán! . . .

De lelünk lesz a láng, mely égbe szállni fog! . . .

Léván, az új szabadság napja, — hol a marezius előtti állapotok feudális békókkal súlyosan nehezédtek a városra s minden haladást megakadályoztak s hol a keresztet több ága kinálkoztván, több jóra való erőt gyűjtött egybe, mely azonban tetlen-ségre volt mindaddig kárhóztatva s most az új szabadság napjával nemes eselekvési versenyre szólítottatott fel, — annál nagyobb örömmel és lelkesedéssel üdvözöltetett, minél inkább kedvesebben tárult fel lelki

és polgári lövészegylet f. 1889. évi márczius hó 30-án Léván, az „Oroszlán“ vendéglő termében zártkörű táncestélyt rendez, melyre kívül ezimzett urat és családját tisztelettel meghívja a rendező bizottság: Merceder Alajos, pénztárnok, Petényi Sándor, elnök. Dr. Halasy Kálmán, titkár. Arvay József, Böleman Árpád, Daubner Samu, Eltz Edgar, Flachner Imre, Hriasztly Károly, Dr. Karafiát Máriaus, Dr. Kaszaniczy Kálmán, Kolényi Károly, Koczab Frigyes, Thuránszky Rezső, László Imre, Leidenfrost Tódor, Levatic László, Medveczy Sándor, Nedeczky Rezső, Prepeliczay L. Antal, Walther Gyula, Pólya Károly, Rzelák Ede, Szöke Károly, ifj. Toldy Zsigmond, Tóth Győző. Belépti díj: Személyegyet 2 frt; — családjegy 4 frt. Kezdeté este 8 órakor. Jegyek előre válthatók: Czírok János és Nyitrai és Társa kereskedésében s este a pénztárnál.

— **A lévai takarékpénztár** f. hó 17-én tartotta évi közgyűlését. — E részvénytársaság XXIII. évi működése alatt vagyonában folyton izzosodva a legszelebb körben gyakorolja a jótékonyaságot. Mult évi bevétel-s kiadási forgalma a társulatnak 2.784.548 frt 10 kr., volt. Nyerevénye 17.770 frt. 96 kr., melyből részvényként osztalékul 14 frtot ad; jótékony célra pedig alapszabályai értelmében 1954 frt 70 krt juttatott.

— **Uhlárik János**, a nagyszombati érs. főgimn. tanára, Léva városának derék fia, A n o n y m u s l a t i n s á g a cím alatt egy, a maga nemében valóban páratlan és hézagpótló füzetet adott ki, mely igen nagy gondnal és fáradsággal van kidolgozva. A mű különösen mint nyelvészeti tanulmány érdekes és méltó a figyelemre.

— **Koroda Pál** ügyvéd, gr.-újfalusi főbírókos, Barsvármegye bizottsági tagja márczius hó 17-én, életének 73-ik évében elhunyt. — Nyugodjék békében!

— **A népfelkelő tisztek.** Az 1887. évi népfelkelő tiszti tanfolyamot végzett tisztejelteknek a honvédelmi miniszter engedte, hogy a f. évi ápril hóban kezdődő honvédségi gyakorlatnak részt vehetnek, miről az illető ezredparancsnokságok is értesítettek, melyek ennek folytán a szükséges felhívást ki is bocsátották.

— **Az állami adó leírása esetén** az annak alapján kivetett községi adó is leírandó; amire nézve nem tesz különbséget, hogy az állami adó elemi csapások folytán iratott le. A község pedig az adóalap csökkentése folytán esetleg beállható hiánytalan fedezéséről már a költségvetés egybeállításánál alkalmával tartozik a belügyminiszterium által kiadott rendelet értelmében gondoskodni.

— **Schmidt Endre** r. k. városi tanító f. hó 21-én életének 58-ik s tanítóskodásának 30-ik évében rövid szenvedés után meghalt Érsekújvároin. — Béke hamvaikra!

— **Magyarország börtenezése a mult évben.** Dacára annak, hogy a fillokszera országsszerte tömérék pusztításokat vitt s víz végbe évről-évre, hazánk mult évi börtenezését mégis mintegy 7.000,000 hektó-

meretével, tiszta, önzetlen jellemével és jó svádával hódította a tömegeket. Ő valódi néptribunus s lelkes népszónok volt.

A megyei gyűlés előtti napon Nyitra városa fényesen kivilágitatván, az összesereglett nép egész éjfél utánig nagy tömegekben járt lelkesítő zene mellett a zugó éljenzéstől vízhangzó város utczáin, testverit egyetértésben, rang, mód, vallás és nemzetiségi különbség nélkül ölelkezvén egymással, a szabadságnak itt közösen emelt oltársámolyánál.

A másnap 10 órakor megnyitott vármegyei közgyűlésen, hová Kelecsényit a nép egész a megye termébe újongások között vitte, — nemesak a terem telt meg zsufolásig közönséggel, hanem a vármegye háza és környékének minden része annyira telve volt a népsokaság által, hogy rövid időre a közlekedés is megakadt.

A gyűlés gróf Károlyi Lajos, főispán, excellenciás nagy ur elnöklése alatt megnyilvánván, az új törvények kihirdetése után szót emelt Kelecsényi Pál, lelkes beszédében dicsőítvén az új törvényeket s azoknak a hazára, a nemzetre, a népre kiható nagy horderejét, — kiemelte egyszersmint Kosuth Lajos nagy hazafiai érdemeit: Kosuth Lajos — úgy mond — ezen törvények által a nemzet háláját vitva ki, én ezen érzelmeinknek a jegyzőkönyvben méltó kifejezést adni kívánok, meg vagyok erősen győződve, hogy ezt úgy a nagy közönség, mint Károlyi „polgártársunk“ is örömmel fogadja el! . . .

A szónok által kimondott „polgártárs“ cím az excellenciás főispánra e megyei teremben, hol századok óta a legnagyobb czimek használtattak s hangoztatattak a nagy urakra, — s ezeknek elhagyása, a mint szokatlan volt úgy profánus dolognak te-

literre becsülik, ebből 3 millió fehér, 1.700,000 vörös, a többi siller. Évi kivitelünk körülbelül 1 millió hl. 16.000,000 frt értékben, mivel szemben 76,000 hl. behozatal 3 millió forintot képvisel. A behozatalban 27,000 hl. palackbor gyanánt szerepel, mint finom borok Francia- és Németországból. Hordókból leginkább olasz és dalmat borokat importálnak.

— **A boszniai kormány** igazságügyi és pénzügyi osztályánál üresedésbe jött több szakmunkási állás. Az állomások 800 frt javadalmazással vannak összekötve, az előléptetés Boszniában aránylag gyakoribb, mint nálunk s a fizetés is nagyobb. — Kívánatik jogvégzettség és a szláv nyelv ismerete. A kérvények a főispán és miniszterelnök útján vagy közvetlenül a boszniai kormányzóhoz terjesztendők be; a kérvények felszerelendők a képzettséget igazoló bizonyítványokkal s esetleg az eddigi foglalkozás és felelőtendők.

— **Táncmulatság.** — A lévai kereskedő-iffjak Goldner Izorné védnöksége alatt f. h. 17-én jótékonycélú táncvigalmat rendeztek. A nagy buzgalom, melyet a fáradhatatlan rendezőség kifejtett, már előre is biztosította a sikert, és valóban az eredmény meglepő volt, a menyiben a lévai izr. betegséggelgyező egyesület részére tiszta jövedelemként közel 50 frtot juttatott. A vig mulatozás — s feszelen társalgásnak csak az ebredő nap vetett véget. Az első negyest 56 pár táncolta. A tiszta jövedelem szaporításához felülfizetésekkel hozzájárultak: Weisz Adolf (K.-Tapolcsány), Weisz Samu, Fischeof, Friedmann Samu és Grotte Vilmos urak. (Beküldetett.)

— **Rövid hírek.** — **Rómer Flóris**, kanonok, a magyar tudományosság egy régi kiváló munkása, régészeti tudományunk uttörője hosszas szenvedés után e hó 18-án meghalt Nagyváradon. — **Az angol és spanyol királyok,** külföldi hírek szerint, e hó 27-én találkoznai fognak spanyol földön. — **Belgiumban** szétbontották egy forradalomra czélzó szocialista bandát. Számos elfogatás is történt. — **Az országos kisdéóvas** érdekében Csáky gróf közoktatásiügyi miniszter legközelebb törvényjavaslatot terjeszt az országgyűlés elé. — **A királyi család** legújabb megállapodásokról nem e hó végéig marad Budapestben, hanem csak ápril közepe után hagyja el Budavárát. — **A vaskapu szabályozása** még az idei tavasz folyamán megkezdődik. — **Földrengés** volt a mult napokban az Alföld több helyén is. A lőksékkorok voltak, hogy a falakon megmozdultak a képek és a falakra aggatott edények erősen megcsörtentek.

APRÓSÁGOK.

— **Körmöczbánya.**
Hihetetlen. Nos, ulla, hogy vagy megelégedve férjeddél? Veszektetted-e már? — Még nem, mert Isten tudja, nekem mindig igazam van.

— **Miert busul?** — Hogy van a mamád, Pista? — Oh, a mama nagyon busul! — Miert, te Pista? — Mert sok német, meg bácsit hívott meg a névnappjára s még eddig egy sem izente, hogy nem jöhét el!

kintetett, — nagy szenzációt idézett elő, különösen a főispán környezetében hangozott fel a közbeszólás: nagyobb tisztelet, nagyobb tisztelet, illő czím a főispánnak.

De ugyanakkor felhangzott a távolabb, nagyobb körben a szünni nem akaró lelkes felkiáltás: éljen Kelecsényi Pál! Éljen Kelecsényi Pál!!

Kelecsényi Pál pedig keresztbe font karral állva hallgatta a felszólalásokat s midőn ezek lecsillapultak, emeltebb hangon folytatta tovább: tisztelet négyüelés! én azt hiszem, hogy Károlyi Lajos polgártársunk legjobban érezheti magát megtiszteltetve ezen czím által, mert hiszen ezt a nép adja neki öszintén . . .

Hanem már itt a szónok nem folytathatta tovább beszédét, mert a felháborodás egy részről: nagyobb czím, nagyobb tisztelet! felkiáltással! — más részről, a közönség impozánsabb oldaláról felhangzó, határt nem ismerő lelkesedés: éljen Kelecsényi Pál, — oly zajban vegyültek össze, hogy beszélni lehetetlen volt.

Kelecsényi Pál leült helyére. Károlyi Lajos, főispán a zaj és zavar között elhagyta az elnöki széket, el a termet, hogy abba soha többé vissza ne térjen . . . Az elnöki széket az alispán foglalta el; hosszabb zaj és látma után, befejeztetvén a gyűlés, a közönség elszólt.

A polgártárs czím, habár uralkodói székre nem is emeltetett, — ehhez természetesen hosszabb idő kívántatik, — de mégis a márcziusi napok diadalával honosságot nyert és — és terjeszkedett.

Igaz, hogy napjainkban, a midőn a rang és címekorság ismét terjed a társadalomban és a „nagyságosnál“ alább nem is adjuk, nehogy sértést látszassunk elkövetni — nem követjük Kelecsényi Pál példáját;

A körmöczbányai magyar-egyesület, mint e lapok mult számában röviden érintve is volt, e hó 10-én tartá ez idei évi közgyűlését az állami főreáliskola dísztermében. Schröder Károly, az egyesület elnöke nyitotta meg a közgyűlést a következő beszéddel:

„Tisztelet közgyűlés!
Midőn egy oly egyesület közgyűlésének megnyitására készülök, mely egyesületnek kiváló feladatai közé tartozik a hazafiság ápolása, azt hiszem, kötelességet teljesítek, midőn a királyt és a hazát ért nagy veszteségről emlékezem meg.

Ertem Rudolf trónörökös halálát!
A király egyedüli szeretett fiát, a haza nagy reményekre jogosított nagyműveltségű trónörökösét vesztette el.

Indítványozom, hogy a magyar-egyesület közgyűlése mely fájdalommal és részvételen jegyzőkönyvileg adjon kifejezést. (Helyeslés.)

Bátor voltam a tisztelet közgyűlést egybeihívni, hogy egy évi sáfarkodásunkról számot adjunk.

A részletekről a titkári jelentés fog szólni, én itt csak általános szempontból tekintve az ügyet, akarok néhány észrevétele tenni.

A magyar közművelődési egyesületek congressusa óta az összes hazai egyesületek működésében — legalább a mennyire ez a napi lapokból kiolvasható volt — némi bágyadtságot észlelek; lehet, hogy megszíveltek a congressus nagyérdemű elnökének ama szavait, hogy ez ügyben mentől többet dolgozni, cselekedni és mentől kevesebbet beszélni kell; lehet, hogy behatással volt azon elkeseredett parlamenti harez, melynek már hónapok óta szemtanúi vagyunk; lehet, hogy a közművelődési egyesületek ellenfeleinek sikerült a kellő helyen és a kellő alkalommal befolyásos egyénekkel arra bírni, hogy a lelkesedést némileg lelohasszák; de lehet másrészt az is, hogy ezen egyesületek mindegyike megtalálta, több évi kísérletezés után, működése számára azon pontosan körülrített tért, melyen belől kényelmesen mozog, és a melyen belől akadályokra, surlódásokra már nem talál, és ennek folytán a gépezet zakatolása kevésbé hallható.

De bármilyen legyen oka a magyar közművelődési egyesületek némi elcsendesedésének, nem akarok benne kedvezőtlen jelt látni az ügyre magára nézve, hanem inkább az országos congressus nagyérdemű elnöke kivánságának teljesítését akarom benne látni, t. i. hogy a közművelődési egyesületek most már inkább dolgoznak mint beszélnek.

A mi egyesületünk ez évi működése is inkább a belterjesség, mint a külső fellépés jellegét viseli magán; könyvtárunk nagyobb mérvű szaporítása, a magyar nyelv tanulásában kiváló elemi iskolai tanulók megjutalmazása, a vidék falusi iskoláinak tankönyvek és tanszerek ajándékozása képezi tevékenységünk fősluját, melyhez ki-

nek tiszta emlékére az igazság érdekében megjegyzendő, hogy az 1848. évben proklamált s vallott demokratikus elveknek tártorithatlan híve és követője volt egész haláláig, mely a hatvanas években állt be s mely egy jellemes embernek az életét oltotta ki.

Bizony nem követi ezt a mai társadalom, hanem inkább ragaszkodik azon ézigány észjárásához, kinek, midőn ügyesbajos dolgának elintézhetése végett a szolgabíró kereste, azt mondották és tanácsolták, hogy vigyázzon magára s ha az ügyet megnyerni kívánja, oly czímmel tisztelje meg a szolgabíró, a milyent még senkinek sem adott. Felmenvén tehát a szolgabíró lakására s a folyosón a szolgabíró anyjával találkozván, legelőször lábaihoz borult. Ugyan kérlek — szól esengve feléje — dicső, boldogságos szűz Mária, mond meg: hol van fiad, Jézus Krisztus?! . . .

Bizony a polgártárs czím helyett a mai társadalom a cigány nótát hangoztatja szívesebben és a hét s kilenczágú koronák után kapkod szertelenül.

De azért, mint a biblia mondja: a leányzó nem halt meg, csak alszik; — fennmarad a polgártárs tisztességes czím is, és uralomra fog vergődni akkor, a mikor; mert az 1848-iki hagyományok a lángelkü költő mondasával elévülhetetlenül élnek.

A korona, mind hiába,
Ilhik már csak a lombtárbá! —
S a híúkra?! — ugyan minek:
Számára a bársony-nyereg. —

Gondolatok.

Ne kérdezzük sem a papoktól, sem a bölcsészeketől, mire jó a halál, hanem kérdezzük . . . az örökösöktől.

A nő olyan, mint a hadsereg. Mindig van valakije tartalékban.

sebb mérvben járultak az estélyek és nyilvános felolvasások, melyeket ez évben szintén rendeztünk.

Látványos, hogy működésünk nem öltött valami nagy arányokat, de megfelel azon szerény anyagi viszonyoknak, melyekkel rendelkezünk, hiszem, hogy az igen tisztelet közgyűlés is ezen szempontból fogja megítélni a választmány működését.

— „Tisztelet közgyűlés!“

— Ezzel a közgyűlést megnyitom.
A tetszéssel fogadott elnöki megnyitó után Versényi György dr. titkár jelentése következt, a számvizsgáló bizottság kimutatásának felolvasása után megejtettet a választás; elnökké Schröder Károly, főreálisk.-ig; alelnökké Priviczky Ede, főarany-választó; titkárrá Versényi György dr. főreálisk. tan., könyvtárnokká Hermély Győző polg. isk. tan., pénztárnokká Wanschada Károly, m. k. pénzverői ellenőr választatott. Az egyesület működéséről és vagyoni helyzetéről a nemskóra nyomtatásban megjelenő titkári jelentés fog tájékozást nyújtani. — B.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

Köszönet-nyilvánítás.

A l é v a i t a k a r é k p é n z t á r t. közgyűlése az önkéntes tü z o l t ó - e g y l e t részére 100 frtot kegyeskedett megszavazni. Fogadja az intézet nagylelkű adományáért az egylet leghálásabb köszönetét.

Léva, 1889. márcz. 22-én.

Ehrenfeld Mór, pénztárnok.

Lévai piaci árak.

Körmöczbánya, 1889. márcz. 22-én.

Boza: m.-mázsané 6 frt 50 kr. 6 frt. 70 kr. Kétszeres 5 frt 10 kr. 5 frt 30 kr. Rózsa 5 frt. — kr. 5 frt 40 kr. Arpa 5 frt 50 kr. 6 frt 50 kr. Zab 5 frt. 50 kr. 6 frt. — kr. Kukoricza 4 frt. 50 kr. 5 frt. — kr. Bab 6 frt 80 kr. 7 frt. 20 kr. Lencse 6 frt 50 kr. 7 frt 30 kr. Köles 4 frt. 4 frt 50 kr.

Nyiltér.

I.

A nép egyik szükségletének kielégítésére csak egy szer létezik, mely nemesak azon elönnnyel bír, hogy olcsósága által a szegényebb sorsúakra nézve is könnyen hozzáférhető, hanem egyszerű compositiójánál fogva is biztos és megbízható. Ilyen valódi és helyes gyógyszer a több, mint 10 év óta ismeretes és a legelőkelőbb orvosi tekintélyek által megvizsgált és ajánlott **Brandt Richardt gyógyszerész svájci labdaccai**, melyekről az orvosi vélemény úgy szól, hogy egyenlő jó hatással hosszú időn át minden káros befolyás nélkül használhatók.

A svájci labdacok, melyek miután idők során az erőshatású drága cseppek, mixturákat, sókat, keserűvizeket stb. elnyomták, nélkülözhetetlen háziszerté képezik mindazoknak, kik az emésztési zavaroknak oly gyakran gonosz elfajulásában szenvednek. Sok orvos által ezen szer is, mint olcsó háziszert melegen ajánlatik. Brandt Richardt gyógyszerész svájci labdaccai minden gyógyszerárban dobozontként 60 krért kaphatók, de figyelni kell a fehér keresztre, mely rörös mezőben Brandt aláírásával látható.

II.

Budapesti Hirlap.

(Szerkesztők és laptulajdonosok: Czukási József és Rákosi Jenő.)

A „**Budapesti Hirlap**“ a lefolyt hetek politikai viharában, küzdelmeiben jobban bizonyította, mint valaha, hogy merészen lobogtatott zászlaján az az egyetlen jelszó áll: **magyaráság.** Lángoló szavai, melyeket napról-napra kibocsátott, élénk viszhangot keltek az országban, s fokozták a „**Budapesti Hirlap**“ népszerűségét; elterjedését pedig eddig páratlan fokra emelték. A „**Budapesti Hirlap**“ máris olvasói közt találja az ország legkiválóbb intelligenciáját, mely megértette, hogy e lapban a magyar nemzeti politika nyer legerősebb kifejezést. A „**Budapesti Hirlap**“ sikerének egyéb tényezői a régi maradtak: a kitünően szervezett szerkesztőség, s a közönségnek gyors és hű kiszolgálása, tekintet nélkül a költségekre. Minden fontosabb bel- vagy külföldi esemény fölül rendez levelezőn kívül saját külön tudósító értesít közvetlenül; a távirati szolgálat inamár oly tökéletesen van berendezve, hogy elmondhatjuk: nem történik a világon semmi jelentékeny dolog a nélkül, hogy a „**Budapesti Hirlap**“ arról rögtön ne adjon hí és kimerítő tudósítást. A „**Budapesti Hirlap**“ politikai cikkeket **Kaas Ivor báró, Rákosi Jenő, Grünwald Béla, Balogh Pál** írják más kiváló hazai publicistákkal híven a lap független, magyarság pártideit nem, csak nemzeti érdekelt ismétel szemlélve. **Politikai hírei** széleskörű összekötésének alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származnak. Az országgyűlési tudósításokat a gyorsírói jegyzetek alapján szerkesztő s az ülés külsőségeit **vidám csevegésekben tárgyalja.** Magyarországi politikai és közlekedési felől távirati értesülésekkel látnak el rendez levelezők, minőkkel minden városban, sőt nagyobb közönségben is bír a lap. Európa összes metropolisáiban Londonról Konstantinápolyig saját tudósítók vannak, a kik úgy az ott történő eseményeket, mint az elektromos dróton óta futó híreket rögtön megtáviratozzák. A külföldi rendez tudósítókon kívül minden fontosabb esemény fölül a szerkesztőség külön ki küldetésű tagjai adnak gyors és bő értesítést. A „**Budapesti Hirlap**“ e cikloka havonként oly összeget fordít, mint a mennyi elölt 10 évvel még egy-egy hirlap egész költségétese volt; de sikerült is elérnie, hogy ma a **legjobbban, leggyorsabbban** értesítő organuma a sajtónak. A „**Budapesti Hirlap**“ **Tárcarovata** a lapnak egyik erőssége s mindig gondot fordít rá, hogy megmaradjon előkelő színvonálán. A **közgazdasági rovatban** a magyar gazda, birtokos, iparos, kereskedő megtalálja mindazt, a mi tájékozásiára szükséges. A **regény-sarokban** csak kiváló írók legújabb műveit közöljük. — Az előfizetés feltételei: Egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy órá 1 frt 20 kr. Az előfizetesek vidékről levezetésben postautalványval eszközölhetők következő czím alatt: **A „Budapesti Hirlap“ kiadó-hivatának, IV. kerület, kalap-utca 16. szám.**

A meggyőződés hatalma.

Világos bizonyítékok győzik meg a közönséget, hogy **Warner Safe Cure-je** az egyedüli hatásos szer **vese- és májbaj, továbbá a víz-szervek bajai ellen**, nemkülönb az ezekből származó minden egyéb bajok, nevezetesen **rheumatizmus, közsvény, vízbetegség és gyomorhaj ellen**.

Az emberiség legnagyobb része szenved e bajok egyikében.
Warner Safe Cure-je kéznél van minden olyan családban, melynek kedves hozzátartozóinak egészsége.
 Orvosok sikerrel alkalmazzák **Warner Safe Cure-jét** ott, ahol minden más szer hatástalan marad.

Ezreket gyógyított már ki **Warner Safe Cure-je** s mindenki kigyógyulhat általa.

Az alább közölt bizonyítványok és hálálkodó levelek minden kétséget kizárnak.

Bécs, IV. Freihaus.

Warner Safe Cure-jét családomban valaminél több más ismerős családban jó eredményt használták s kész vagyok erről szóbeli értesítést is adni.
 Sild Rudolf.

Pehery, Schlau m. Csehország.

Kötelességemnek ismerem nyilvánosan is kifejezni köszönetemet a miatt, hogy Warner Safe Cure-je gyomor- vese- májbajomból teljesen kigyógyított, minakutána két esztendeig a legborzasztóbb kínokat állottam ki s ez idő nagy részét ágyban töltésem kellett. A kezelő orvosok tehetetlenül álltak s nem tudtak rajtam segíteni. Prasek János, vendéglős.

Paks, Magyarország.

Örömmel értesítem, hogy Warner Safe Cure-je nekem kitünő hatással van. Közsvényből és göreskökből kigyógyít.
 S. Bene Ivan.

Ctuzon, Magyarország.

Egy Brighth-vesebajban szenvedő beteg Warner Safe Cure-jével gyógyítottam s kitünő eredményt értem el.
 Dr. Kircz Gyula,

Kralovitz, Csehország.

Warner Safe Cure-jével kitünő eredményt érttem el.
 Sefl Lipót, cs. k. jegyző.

Krakko.

Warner Safe Cure-jének jó hatása van hólyag-bajomnál.
 Zaranszki Staniszlo
 cs. k. főtörv. ideigazgató.

Warner Safe Cure-je az ismertebb gyógyszertárakban kapható. Főraktár: Salvator-gyógyszertár Pozsony.

Königsberg, Eger m. Csehországban.

Idittatva érzem magamat, hogy minden csevelőnek a legmelegebben ajánlom Warner Safe Cure-jét. Ezt a szert mindenki bizalommal használhatja. Hosszabb időn át májdaganatban, epeköben, étvágytalanságban szenvedtem, fájdalmat éreztem a jobb oldalamban s a hátamban, szóval kín volt az életem.

Miután minden más szer és a fürdőkúra eredménytelen maradt, Warner Safe Cure-jét használtam s a szer hála Istennek teljesen kigyógyított.
 Brandl, divátárú.

Bécs, VII. Myrthengasse 6. sz.

Az igazsághoz híven bizonyíthatom, hogy Warner Safe Cure-je nekem rendkívül használt, miután minden más szer eredménytelen volt.
 Ellicher János.

Szeged.

Warner Safe Cure-je nekem nagyon használt.
 Baros László, lelkész.

Pilgram, Csehország.

Warner Safe Cure-je öt évig tartó gyomorhajommal teljesen kigyógyított.
 Baraska Narodny, háztulajdonos.

Belgrád.

Alulírott Warner Safe Cure-jét mindenkinek a legmelegebben ajánlhatom mint vértisztító szert, továbbá fájás, szívdobogás ellen, mivel ez a szer engem e betegségeimben teljesen kigyógyított.
 Kijevics Katharina.

Üzlet-megnyitás.

Alulírott bátorkodom a n. é. közönség b. tudomására adni, hogy mai nappal

Léván, a Stern ezelőtt Misik-féle 222. sz. házban

divat-, kézmű- és rövidáru-fióközletet nyitottam.

E szakmában sok esztendei gazdag tapasztalataimra támaszkodva, raktáramat a legjobb minőségű divatos cikkekkel dusan szereltem fel s főtörekvésem leendő, a legjutányosabb, de szabott árakkal és pontos lelkiismeretes kiszolgálással a n. é. közönséget minden irányban kielégíteni.

Alantabb bátorkodom nagy raktáram egyes főcikkeit felsorolni, azon kérelemmel, hogy becses látogatásaikkal mielőbb szerencséltesd s ezáltal solid kiszolgálásomról meggyőződést szerezni méltóztassanak.

Léván, 1889. márczius hóban. Kiváló tisztelettel

Glücksthal Gyula,

divátáru kereskedő Selmeczbányán és Léván.

Színes és fekete **nőruha szövetek** a legolesőbbtől a legfinomabbig, francia **cretonok**, nyomott **atlasz satinok**, **zephírek**, **cosmanosi gyártmányok**, rumburgi, hollandi és ír vásznak, **damaszt-gradl**, szepesi **teritékek**, ágyneműek, legfinomabb **krepp** és színes kávéteritékek, valódi Schroll-féle **chiffonok**, **gradlik**, **bourer**, **jute**, és különféle diszitményi cikkek, a legújabb függönyök és szőnyegek.

Nagy választékban mindennemű **hölgyruházat** és pedig esőköpönyeg, mantillek, gyöngyös gallér talma, jaquet és gyermekfehérítő, gazdag választékban minden alaku uri kalap, különösen eredeti grácia Pichler-féle kalapok, finom uri-, női- és gyermek-fehérnemű, nap- és esernyők, legjobb angol és bécsi keztyűk, **legujabb nyakkendőök**, **gallérok** és **kezelők**, **paszománt-diszitmények**, **hímzés és divatszalog** minden egyéb **szabó-hozzávaló** és **bé-lésáru stb.**

1272/1888. sz.

Árverési hirdetményi kivonat

A körmöczi kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közlése, hogy a besztarczobányai püspöki uradalom végrehajtónak **Pintér József** végrehajtást szenvedő elleni 31 frt. 92 kr. maradvány váltásági részlet tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében a körmöczi kir. járásbíró területén lévő Ujléha községben fekvő s végrehajtást szenvedő **Pintér Józsefnek** az ujléhotai 127 tkvben A + I sz. a foglalt irtvány fekvőségebeni 1/2 közös tulajdoni jutalékára 87 frtban és új. **Pintér József és György** valamint **Polonyi András** mint **Pintér József** jogutódainak a 77. sz. tkvben A I 1-8 szs. a bejegyzett zsellérségükre 285 frtban ezenem megállapított kiküldési árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889 ápr. 9 én d. e. 10 órakor Ujléha községben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áról is eladatul fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 8 ft 70 krt 28 ft 50 krt készpénzb. vagy az 1881. LX. te. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. év. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazg. min. szteri rendelet 8 §-ában kijelölt övadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíró, mint tkvi hatóság.

Körmöcözön, 1888. október hó 10-én

Kozakievics
 kir. aljbíró.

1271. 1888. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A körmöczi kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közlése, hogy a besztarczobányai püspöki uradalom végrehajtónak **Vincencz Mihály** végrehajtást szenvedő elleni 13 forint 10 krajczár maradvány váltásági részlet tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében a körmöczi kir. járásbíró területén lévő Ujléha községben fekvő s végrehajtást szenvedő **Vincencz Mihály** az ujléhotai 75. sz. tkvben, A I 1-6 szs. a. foglalt zsellérségbeni 1/2 közös tulajdoni jutalékára 297 frtban és a + 1-2. szs. a. irtvány fekvőségebeni 1/2 közös tulajdoni jutalékára a 35 frtban — krban ezenem megállapított kiküldési árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1889 évi ápr. 9-én d. e. 10 órakor Ujléha községben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áról is eladatul fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 29 ft 70 krt készp. 3 ft 50 krt vagy az 1881. LX. te. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. év. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazg. ügymin. szteri rendelet 8 §-ában kijelölt övadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíró, mint tkvi hatóság.
 Körmöcözön, 1888. okt. 10.

Kozakievics,
 kir. aljbíró.

1289/1888. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A körmöczi kir. járásbíró mint tkvi hatóság, közlése, hogy a besztarczobányai püspöki uradalom végrehajtónak **Klein János** végrehajtást szenvedő elleni 15 frt 85³/₄ kr. maradvány váltásági részlet tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében a körmöczi kir. járásbíró területén lévő Ujléha községben fekvő s végrehajtást szenvedő **Klein János** az ujléhotai 111. sz. tkvben A I 1 szs. a. foglalt irtvány fekvőségebeni 1/4 közös tulajdoni jutalékára 32 frtban, a 142. sz. tkvben A + 1 szs. a. foglalt irtvány fekvőségebeni szinte 1/5-ad közös tulajdoni jutalékára 27 frtban és **Klein András** mint a végreh. szerv. jogutódának a 93. sz. tkvben A I 1-33 szs. a. 2/5-ad telekbeni 1/4-ed közös tulajdoni jutalékára a 222 frtban és az A + 1-2 szs. a. irtvány fekvőségebeni 1/4-ed közös tulajdoni jutalékára 54 frtban ezenem megáll. kiküld. árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1889 ápr. 16-án d. e. 10 órakor Ujléha községben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áról is eladatul fognak.

Arv. szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 3 ft 26 krt 2 ft 70 krt, 22 frt 20 krt, és 5 frt 40 krt készpénzb. vagy az 1881. LX. te. 42. §-ában jelzett árfolyam. számított és az 1881. év. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt ig. ügm. rendelet 8 §-ában kijelölt övadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíró, mint tkvi hatóság.
 Körmöcözön, 1888. okt. 18.

Kozakievics
 kir. aljbíró.

168/1888. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. 60. te. 102. §-a értelmében ezenem közlése, hogy az ipolyvági kir. járásbíró 4605/p. 1888. sz. végzése által **Dombó Károly** javára **Mezey Jánosné** ellen 458 frt 21 kr. tőke, ennek 1886. november hó 24. napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 84 frt 05 kr. perköltség követelés erejéig melyre 200 frt már törlesztetett elrendelt kielégítési végrehajás alkalmával bíróság lefoglalt és 394 frt 50 kr-ra becsült 3 borjú, 280 szekér trágya és szalmamennélből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek 1075/889. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén vagyis Felső-Túron leendő eszközölésére 1889. év április 6-ikán d. e. 9 óráj határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozők ezenem oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. te. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáról is eladatul fognak.

Az előárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. te. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kiüzendő.
 Ipolyvágon, 1889. márc. 18.

Baig Mór,
 kir. bír. végrehajtó.

1265/1888. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A körmöczi kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közlése, hogy a besztarczobányai püspöki uradalom végrehajtónak **Schnürer Jakob és András** végrehajtást szenvedők elleni 142 frt 43 kr. maradvány váltásági részlet tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében a körmöczi kir. járásbíró területén lévő Ujléha községben fekvő s végrehajtást szenvedő **Schnürer Jakob és András** tulajdoni ut ujléhotai 60. sz. tkvben A I. 1-26. szs. a. ir. 1/5-ad telekre 855 frtban és az A + 1-7 szs. a. ir. irtvány fekvőségekre a 375 frtban — krban ezenem megállapított kiküldési árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1889. április 8-án d. e. 10 órakor Ujléha községben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áról is eladatul fog.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 85 ft 50 és 37 ft 50 krt készp. vagy az 1881. LX. te. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. év. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt ig. ügm. min. szteri rendelet 8 §-ában kijelölt övadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíró, mint tkvi hatóság
 Körmöcözön 1888. évi szeptember hó 27 napján.
Kozakievics
 kir. aljbíró

1298/1888. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A körmöczi kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közlése, hogy a besztarczobányai püspöki uradalom végrehajtónak **Krausz József** végrehajtást szenvedő elleni 11 frt 75 kr. maradvány váltásági részlet tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében a körmöczi kir. járásbíró területén lévő Ujléha községben fekvő s végrehajtást szenvedő öz. **Krausz Józsefnek** az ujléhotai 194. sz. tkvben A + I szs. a. foglalt ingatlanságban 1/2 közös tulajdoni jutalékára 83 frtban, a 144 sz. tkvben A + 1 szs. a. ingatlanságban 1/16-ed közös tulajdoni jutalékára 79 frtban, a 153. sz. tkvben A + 1 szs. a. ingatlanságban 1/12-ed közös tulajdoni jutalékára 39 frtban a 154. sz. tkvben A + 1. szs. a. ingatlanságban 1/16-ed közös tulajdoni jutalékára 73 frtban és **Pittner Ferenc** a végrehajást szenvedő **Krausz Jozsef** jogutódának a 203. sz. tkvben A, I. 1. szs. a. ingatlanságban 1/2 közös tulajdoni jutalékára 44 frtban ezenem megállapított kiküldési árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1889. évi április hó 18-án d. e. 10 órakor Ujléha községben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áról is eladatul fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 8 ft 30, 7 ft 90, 3 ft 90, 7 ft 30 és 4 ft 40 krt készpénzb. vagy az 1881 LX. te. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. év. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazg. ügymin. szteri rendelet 8 §-ában kijelölt övadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezé-

séről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltató.
 Kir. járásbíró mint tkvi hatóság.
 Körmöcözön, 1888. okt. 18.

Kozakievics,
 kir. aljbíró.

1267. 1888. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A körmöczi kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közlése, hogy a besztarczobányai püspöki uradalom végrehajtónak **Melcer János** végrehajtást szenvedő elleni 58 frt 80 kr. maradvány váltásági részlet tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében a körmöczi kir. járásbíró területén lévő Ujléha községben fekvő s végrehajtást szenvedő **Melcer János** az ujléhotai 71. sz. tkvben A I. 1-6. szs. a. zsellérségbeni 1/4 jutalékára 250 frtban, — és az A + 1 szs. a. irtvány fekvőségebeni 1/4 jutalékára a 18 frtban, — a 126. sz. tkvben A + 1 szs. a. irtvány fekvőségebeni 1/16-ed jutalékára a 30 frtban, — a 134. sz. tkvben A + 1-2 szs. a. irtvány fekvőségebeni 1/3-ad jutalékára a 23 frtban, — továbbá **Schusster Pál**, mint a fent nevezett végrehajást szenvedő jogutódának az ugyanottani 144. sz. tkvben A + 1 szs. a. irtvány fekvőségebeni 1/52-ed jutalékára a 17 frtban, a 208. sz. tkvben A I 1 szs. a. belsőségbeni 1/4 közös tulajdoni jutalékára a 12 frtban és a 209. sz. tkvben A + 1 szs. a. irtvány fekvőségére a 19 frtban ezenem megáll. kik. árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. április 8-án d. e. 10 órakor Ujléha községben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áról is eladatul fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 25 frt, 1 ft 80 krt, 3 ft 2 ft 30 krt 1 ft 70 krt 1 ft 20 kt és 1 ft 90 krt készp. vagy az 1881. LX. te. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. év. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt ig. ügm. rendelet 8 §-ában kijelölt övadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíró, mint tkvi hatóság.
 Körmöcözön, 1888. okt. 10.

Kozakievics,
 kir. aljbíró.

Ölfa-eladás.

100 öl héjazott (tölgy) fa és 100 öl fekete (cser) fa
Kosztolányi Sándor nemesi birtokos erdejében eladó.
 Bővebb felvilágosítással a tulajdonos szolgál.